

Folkethinget, at afgjøre Gylbigheben af sine Medlemmers Valg, altsaa enten at kjende dem gyldige eller forlæste dem, en Ret, som jeg og vistnok særdeles Mange med mig sætte overordentlig stor Pris paa. Den ærebe Ordfører vil erindre, at der er andre Steder, hvor man ikke har havt denne Ret. Men videre kan jeg da heller ikke se, at Folkethingets Ret gaar, og navnlig veed jeg ikke, hvor man skulde søge nogen Hjemmel for denne Fristiudelse for videre Aftale, thi det er egentlig det, Indstillingen gaar ud paa. Godkjendelse af Valget med Misbilligelse synes omtrent at kunne sættes i Klasse med det tidligere Begreb, man havde: „Fristiudelse for videre Aftale“. Jeg ser ikke, at noget Saadant er hjemlet i Grundloven, og jeg tilstaa ogsaa, at jeg tror ikke, det vil være til nogen stor Nytte. Naar det ærebe Medlem, som talte før mig, mente, at det vilde være det allervægtigste eller bedste Middel til at modvirke dette Valgtryk, som efter hans Formening havde fundet Sted, at der fandt en Misbilligelse Sted her i Salen, beklager jeg, at jeg har en ganske modsat Opfattelse. Jeg er tilbøjelig til at betragte en saadan Misbilligelse næsten som et Knips i Lommen. Naar man forkaster Valget, saa er det en meget tydelig Misbilligelse af stor Effekt og efter min Mening derfor ogsaa det virksomste Middel til at opnaa det, man tilsigter at opnaa, nemlig at indbegaa Valgtryk. Men endelig kom den ærebe Ordfører endnu med een Grund, og jeg opfattede det saaledes, at det egentlig for ham var den, der vilde slaa Hovedet paa Sømmet, og det var den, at han haabede paa en enstemmig Dadel fra hele Folkethinget eller, saavidt muligt, enstemmig Dadel. Det var et Moment, hvorpaa den ærebe Ordfører og vistnok flere med ham af det ærebe Udvalg lagde særdeles Vægt, og jeg har ikke opfattet det anderledes, end at det maatte var det mest afgjørende af de Momenter, han fremdrog. Forleden Dag, da den ærebe Ordfører havde ordet i en Sag, undslap der ham, da han skulde udtrykke sig kort, en Uttring, hvorved han kom til at nævne Børnet ved sit rette Navn (Suel: Det var med Billie.). Dersom den ærebe Ordfører skulde blive sat i den Nødvendighed ogsaa i denne Sag at maatte udtrykke sig kort og nævne Børnet ved dets rette Navn, veed jeg ikke, om han maatte ikke kunde komme til at give det Navn af, at det var en lille Handel, hvorom der var Tale, Noget for Noget; do ut des, siger den store Statsmand, det er Principet i al Underhandling, og det synes ogsaa at være Principet her. Man opnaar fra den ene Side en Godkjendelse af Valget, og derfor giver man i Kjøb en Misbilligelse, og fra den anden Side, fra den ærebe Ordførers Side, opnaar man en Misbilligelse, og derfor giver man i Kjøb en Godkjendelse. Det er, som sagt, en lille Handel. Jeg formoder, at det var muligt, at den ærebe Ordfører

kunde komme til at bruge et saadant Udtryk, naar han igjen i Korthed nævner Børnet ved sit rette Navn. Iøvrigt har den ærebe Ordfører endnu ikke brugt det Udtryk. Det er kun mig, der har nævnt det. Men saaledes tror jeg dog, at Sagen forholder sig, det dreier sig kun om en ligefrem Handel, og det er kun Spørgsmaalet, om denne Handel er fordelagtig eller ikke; men det kan jeg for mit Vedkommende ikke se, at den er. For det Første lægger jeg ikke saa stor Vægt paa at opnaa en saadan Misbilligelse fra flere Sider, som den ærebe Ordfører og de ærebe Udvalgsmedlemmer, der stemme med ham, synes at gjøre, og paa den anden Side synes jeg, at der er givet lovlige Lidt i Kjøbet fra den modsatte Side. Naar man vil se paa den lille Motivering, som de to ærebe Medlemmer, det ærebe Medlem for Viborg Amt 2den Valgkreds (Klein) og det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) have indrykket i Betænkningen, tror jeg ikke, at man vil kunne negte, at disse Udtalelser ere meget reserverede. De sige, at de kunne have Et eller Andet at bemærke til, hvad der er sagt tidligere. Det er en Reservation, men de komme ikke saa nøje ind paa, hvad dette „Et eller Andet“ er; derunder kan altsaa gaa saare Meget ind, dersom der skulde være Trang til ved senere Veiligheder at bringe Noget ind derunder. De tale om, at det formentlig kun er ganske enkelte Tilfælde, hvor det er oplyst, at der har fundet Paavirkning Sted, der kunde betegnes som Valgtryk, medens ganske vist den ærebe Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller se ganske anderledes paa dette Forhold og mene, at Valgtryk har fundet Sted baade med stor Stykke i Henseende til dets egen Bestaaffenhed og tillige i stor Udstrækning. Jeg siger altsaa, at denne Udtalelse fra de to ærebe Medlemmer er meget reserveret. Det er kun grumme Lidt, man faar der i Godtgjørelse for at stemme for Valget. Det er for mig for Lidt. Det tilstaa jeg, og jeg synes, at der er Udigt til, at det endnu kan blive mindre end den ærebe Ordfører fra først af, maatte da Betænkningen blev skrevet, synes at kunne have tænkt sig, eftersom der dengang ikke forelaa det Vædringsforslag, som vi nu have faaet fra det ærebe Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds (Scavenius). Vi vide ikke hvormange der gaar med af det ærebe Medlems Meningsfæller til at stemme for det Vædringsforslag, og saamange, der gaa med dertil, vil jo gaa fra i det Antal, som den ærebe Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller have haabet at kunne gjøre Regning paa som samstemmende til Misbilligelsen. Jeg for mit Vedkommende finder, at det Standpunkt, det ærebe Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds har stillet sig paa, forsaavidt dette Vædringsforslag angaar, er forrekket og i og for sig af en renere og mere ublandet Bestaaffenhed end det, som det ærebe Flertal staa paa. Vil man i det Hele taget godkjende dette